

एतेगुणाः प्रध्वस्तास्तत्त्वज्ञानेन अदर्शनंगताः संतो न निवर्तते घटादिवन्न न श्यंति किंतुरज्जूरगादिवद्बाध एवात्र प्रध्वंसपदार्थ इत्यर्थः तत्र हेतुः प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते इति निवृत्तस्य हि घटादेः कपालादिरूपेण प्रवृत्तिर्लभ्यतेऽत्र घटो ध्वस्त इति इहतुतादृक् प्रवृत्त्यदर्शनान्निरन्वयनाश एव गुणानामित्यर्थः एके मुख्याः अपरे तार्किकाः निवृत्तिः आत्यंतिकी दुःस्वानां आत्मगुणानां निवृत्तिर्भवतीत्याहुः एवं सांख्यादयोऽपि संसारहेतोर्दृग्दृश्यसंयोगस्यानादिभावस्यापि नाशमिच्छन्ति ॥ ३ ॥ एवं निवृत्तिबाधपक्षौ संप्रधार्य युक्त्या लोभ्य यथामतिनिश्चिनुयात् सिद्धांतं कुर्यात् एतदनुरोधेनैव गर्भशयः जन्मादिलाभोपि बाधपक्षे आध्यासिको निवृत्तिपक्षे तात्त्विक इति ॥ ४ ॥ अनादीति हि शब्दो नित्यानित्ययोर्धर्मधर्मिभावा संभवप्रसिद्धिद्योतकः उपयन् पयन् धर्मो विकरोति हि धर्मिणमिति न्यायेन दुःखादि धर्मिणि विकारिणि नित्यत्वासंभवात् घटे यावद्रूपनाशदर्शनेन आत्मनि यावद्दुःखनाश लक्षणमोक्षस्याप्यसंभवाच्च साधीयानयं पक्ष इत्याशयः ॥ ५ ॥ बुद्धिधर्माश्च तादयः तत्प्रधानं बुद्धिचिंतामयं ध्यायतीव लेलायतीवेत्यादि श्रुतेः दृढं कर्माभेद्यं अनित्यं विद्यावि

प्रध्वस्तान निवर्तते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेके व्यवस्यंति निवृत्तिरिति चापरे ॥ ३ ॥ उभयं संप्रधार्यैतदध्यवस्ये यथामति ॥ अनेनैव विधानेन भवेद्गर्भशयो महा न ॥ ४ ॥ अनादिनिधनोऽत्यात्मा तं बुद्ध्वा विचरेन्नरः ॥ अक्रुध्यन्न प्रहृष्यंश्च नित्यं विगतमत्सरः ॥ ५ ॥ इत्येवं हृदयग्रंथिं बुद्धिचिंतामयं दृढं ॥ अनित्यं सुखमासीत् अशोचंश्छिन्नसंशयः ॥ ६ ॥ ताम्येयुः प्रच्युताः पृथ्व्या यथा पूर्णानदीनराः ॥ अवगाढास्त्यविद्वांसो विद्विलोकमिमंतथा ॥ ७ ॥ न तु ताम्यतिवैविद्यान् स्थले चरति तत्त्ववित् ॥ एवं यो विंदते त्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ॥ ८ ॥ एवं बुद्ध्वानरः सर्वभूतानामागतिं गतिं ॥ समवेक्ष्य च वैषम्यं लभतेशममुत्तमं ॥ ९ ॥ एतद्वै जन्मसामर्थ्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ आत्मज्ञानं शमश्चैव पर्याप्तं तत्परायणं ॥ १० ॥ एतद्बुद्ध्वा भवेच्छुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणं ॥ विज्ञायैतद्विमुच्यंते कृतकृत्या मनीषिणः ॥ ११ ॥ न भवति विदुषां महद्भयं यदविदुषां सुमहद्भयं परत्र ॥ न हि गतिरधिकास्तिकस्य चिद्भवति हिया विदुषः सनातनी ॥ १२ ॥ लोकमातुरमसूयते जनस्तत्तदेव च निरीक्ष्य शोचते ॥ तत्र पश्य कुशलान शोचतो ये विदुस्तदुभयं कृताकृतं ॥ १३ ॥

नाशं छित्वेति शेषः ॥ ६ ॥ पृथ्व्याः सकाशान् नदीं प्रतिच्युता अबिद्वांसस्तरणविद्याहीना उन्मज्जननिमज्जनैस्ताम्येयुः क्लिश्येयुः ॥ ७ ॥ सार्धं श्लोकेन दृष्टांतमुक्त्वा दार्ष्टान्तिकमाहार्धेन एवमिति आत्मनः स्वस्य आत्मानं प्रत्यंचंतस्य स्वरूपलक्षणं केवलं ज्ञानमिति शुद्धचिन्मात्रमित्यर्थः ॥ ८ ॥ शमं सुखं ॥ ९ ॥ जन्मसामर्थ्यं लब्धजन्मनो यथोक्ताचारवतो वश्यं भावीत्यर्थः पर्याप्तं पूर्णं परायणं मोक्षप्रापकं ॥ १० ॥ शुद्धः पुण्यपापहीनः ॥ ११ ॥ भयं अधः पातजं या विदुषो गतिस्ततो धिका कस्य चिद्गतिर्नास्ति ॥ १२ ॥ लोक्यत इति लोको भोग्यं रूपादिस्तमातुरदोषाक्रांतं जनः असूयते दोषेण पश्यति भोगवैकल्यात् तथा तदेव लोकस्यातुरत्वं निरीक्ष्य शोचते च तत्रेति बुद्धा बुद्धयोर्महद्वैलक्षण्यमित्यर्थः ये पुरुषास्तदुभयं शोकाशोक रूपं कृताकृतं क्रमेण आरोपितानां आरोपितमिति विदुस्ते कुशला इत्यर्थः ॥ १३ ॥